

Quæritur si ad scientiam per supponi, sicut sua, ut agit et res. Dico, non
nisi quia non regnat per auctorem, extra subiectum per supponi, et cogit, ut accidit in scia
aqua sua per experiam, qua per supponit res sensibiles auctorem, extantes, vocem et pacem,
sicut talis sua ab: agri potest dea. Magister. Et de Deo incuncti, sicut sua
Adam, que sunt eius et spei et nra, quia a Deo fuerit in quibus in pen-
dit ab experia, et potest, extra.

Pro. Scia supponit experiam sui subiecti, quod est Deo. q. idem
Am et oia scia. Et nec dicitur. sicut ratio est quod, extra Dei est nra, et
enim mutatis, ideo quod potest a scia per supponi.

Dico 2°. De subiecto scia tam totaliter, quod partialiter regu-
lariter per noscitur et quod sit potest. Pro, quia scia intentione habere aliquam
uiam pacem et sub subiecto, sicut uia potest habere non potest et subiecto impotenti. Et
quod est impotenti neque potest habere pacem uiam: q. 2° 1°. Pro, in illi-
ge in ordine ad aliquam experiam, sicut ad hanc, si subiectum sit reale, et ad
sciam, si subiectum sit reus: et denique ad negiuam, si sit nequiuam.

Dico regulariter, quia potest scia, intelligitur in hanc intentione
phare et in phare potest subiecti, sicut tunc in sua scia est impotenti: aut
potest alicuius scia, sicut id ipsum subiecti in sua: et tunc potest in noscitur:
da in potest subiecti, quia in hanc sciam intelligitur in hanc phare
potest.

Quæritur 1°. Si auctoris experia alicuius: unde potest habere. Pro, 2°
auctorem experiam Dei esse in hanc a priori. Pro, quia est a se et nullam esse
ciam, a quod pendet. Dico, a priori, quia a posteriori habere potest et ex
ignis: Dei esse. Et 2°. Auctoris experia et nullo ante creatum habere potest
hanc Loga. Pro, quia auctoris experia ante creatum non dicitur cas Loga et in hanc
nraia, sicut de hanc creatum quod ad auctorem experiam pendet a hanc
Dei uolte.

Et 3°. Auctoris experia et alicuius in hanc creatum potest habere
hanc phare. Pro, quia auctoris experia Angelos, et creatos et Celos, si in
in hanc creatum, quia ab: potest dicitur a Deo, in hanc. Et facta nra phare
potest hanc creatum, sicut hoc sufficit ut talem in hanc experiam habere potest
hanc phare: q. 2° 1°.

Quæritur 2°

De Prænotionib; & Præcognitis.

Quæres 2° Si prænotitas ad existend; pot; darii & ante crea-
to? R. 1° darii pot; a posteriori. Pot; qd; oec; ens uim; dat; aliam
egem; realem; & perietem; . 2° pot; darii; ee; ens uim; n; mo; pot; te,
Id; et; existens; sigt; ex; auct; officia; reu; colligiti; auct; extra; efficietis;

R. 2° prænotitas ad existend; & antecreato; n; pot; darii
a priori; q; cas; intrinsecas; . Pot; qd; talis; prænotitas; ad; existend; . e; ipsa; met
ipia; Satis; & 1° q; p;io; d;ant; d;ns; si; e; ipsa; e; spia; Entis; caset; p;io; intrinsecas;
a priori; sigt; entitas; e; 1^m p;riatum; intrinsecum; cuiuscumq; rei; si; e; 1° p;io;
regni; ut; d;emonstret; p;riate; h;g;em; subit; ut; q; d; d;nt; p; eam; intrinsecum; d;ict; & intrinseci
subit; entis; n; d;nt; e; spia; . sigt; e; un; q;les; caros; p;riat; d;nt; ma; e; spia; que; n; p;io; intrinsecas; . 2° q; p;

R. 3° prænotitas ad existend; & q;libet; ante; darii; pot; a priori; per
cas; extrinsecas; qd; d;nt; p; mediam; sup;rialem; n; uo; p; n;alem; . Pot; 1° pars;
qd; cognio; d;no; expectari; & p;ia; in; fallib;ilitat; cognio; p;ntia; . 2° q; talis; cas; d;ia-
ti; pot; prænotitas; cuiuscumq; intrinsecas; . Pot; 2° pars; qd; S;ia; r;ales; in; uia
n; uo;nt; cognere; darii; . Quidam; expectat; d; d; p;iam; q; ens; creatum; . 2° n; p;ouit
d;nt; . prænotit; em; entis; q; talis; cas; . Pot; 3° pars; qd; ad; d;icem; req;it; qd;
a; d;nt; d;nt; d;nt; . 2° q; d;nt; d;nt; .

Quæres 3° Si;ia; totalis; pot; darii; prænotit;em; sui; nto-
ti? R. aff; . imo; uide; e; ut; eam; d;nt; n; a; hoc; sit; & se; nota; . Pot; qd;
cognio; & subit; S;ia; max; d;duit; ad; ipsam; S;iam; . Notum; in; eam; d;icem;
a; sola; met;ia; . 2° d; eius; op; d; d;nt; p;oe; & r;io; e; qd; prænotitas; e; 1°
p;io; cupusumq; entis; . Id; agere; & ante; . S;ia; d; d;nt; ad; S;ia; . 2° ad
eant; S;ia; prænotitas; . sigt; 1° p;io; subit; p;ntat; p; se; ad; eant; S;iam;
ad; qm; p;ntat; ipsum; subit; . Id; . 2° q; d;nt; d;nt; d;nt; d;nt; d;nt; d;nt; d;nt;
subit; . mutua; b;it; p;ia; a; Met;ia; .

A N T V S 4

De Prænotionib; p;ois; & prior;

Si; p; p;ionis; it; q; d;nt; sic; q; d;nt; p;riatum; . qd; d; alio; in; S;ia; .
S;ia;

Ob. 2. Necesse n e qd ca nota extat qn pducitur
efficit ut pnt in auo qn pducit. Et qd maior e ca nota (Sols.
p. necesse n e qd extat sit qn extat (Sols. p. min. qd maior
e indubians ad oes (Sols. qd p partem minorem t tiam ad certam
(Sols. qd e ca nota. Et sic min. cui p hanc e, sigt pce in-
comple. Et ouq. qd dicitur sit indubians ad oes aus, qd t tiam ad
certos p partes ptes, qd t tiam ca prima suoz aium. qd sit maior
ca qd pta (Sols. qn dicitur p certam minorem ad certam (Sols.
ex hoc n. 10. Regit maiorem e eam incompletam (Sols.

Ob. 2. Maior regulariter cogit pri. qd (Sols. d. mo
q in hoc su locut. d. d. Pius. P. qd pnt illud e limitat. qd nit
eum cogit iudicare sit ptes ppositas qns sunt ear se in pte. qd
regulariter pri. in uno inste iudicat maiorem, q in alio mi-
norem, qd (Sols. Ob. 2. regulariter, adign n bene pot illud pri. qd
apprehendere sit totam dnoem, q illud eam sit iudicare.

Ob. 2. Ex eo Pius dit maiorem pce adign cogit pri.
us qd (Sols. qd id adign dtingit, qd id pce dtingit in minori, qn
S. qd p sua liberte eam cogit pri. q postea maiorem q (Sols. qd
et tunc pot cogit pri. q (Sols. Necesse dca: cao e qd Pius d-
git d recto dnois ordi q postulat ut magis iudicet d. Lo. Tu mi-
nat, qd si adign adign inueniat ordem, id n ponit in regula.

A N T V S 2?

Utrum si a s. nario dicant exilire qn a sententia (Sols.
an sufficiat recordatio pmissar?

Ob. 2. Quod n pudent d. n. n. q adign elicit (Sols. tunc
n. utiq. e eam n pce dca qn ptes pmissar a pnt aub extant
in istu. Tota d. n. n. n. e qn pnt d. n. n. q (Sols. a pntit.
95

Quomodo misere recordanda sint in die?

Et queritur si sufficiat recordatio miserae ad recuperandam Coem, qm
ad qm intusim? Recordatio vero miserae voco auid, q recordatio nos
iam iudicasse miseras certo & infallitas, cui quoniam

Pro affe. Pro 1^a ex p^a. Pro 2^a, qm eum magis
est limitata virtuti nisi iustitiae, q sage n pot sit retinere tot aas q
cuique q misera ad qm pendeant a virtuti multos prior. Firmat
q in facti recordatio reducet totum motuum, qd qd a sententia Coi.
Dices: Talis recordatio pot ee app^a consuetud, ita tunc app^a consue-
na n sufficit ad Coem. 2^a et 3^a. Et talis recordatio, qd facti sit
app^a consuetud, in virtuti ee iudicativam, seu iudicium virtuti, quod suf-
ficiat ad Coem, si qd regnat iudicia facti q misera, & virtuti certi-
ficat illam & virtuti medij.

Int. Prämisse dupli durrunt ad Coem, effectus.
q facti, st recordatio nec pot supplere durrunt effectivum, nec gra-
lem. 2^a q n sufficit. Pro 1^a qd minoris, qd qd qd supplet con-
cursum effectivum a Leui & ca, dicit ee nob^{is} qd, & talis qd nob^{is},
st recordatio q sit app^a consuetud, e minorabilis, quam sint gramis-
se iudicativa q: 2^a et 3^a. Pro 2^a qd qd, qd durrunt q facti & e facti.
2^a q n pot suppleri a recordatio.

Et nec min. q ad utraq, qm: nam in primis con-
cursum facti n datur in miserae facti. Et in obtinere, qua suffici-
enter existunt in recordatio; Et in durrunt effectivum bene pot supplere
ni ab illa, q nobilitas e miserae, q ad effectivum. Adde iam sup-
plentem durrunt durrunt q n durrunt durrunt ee illi qd inscribunt, q magis
e aequi nobilitatem, ut pot in ratione, q n e inscribunt durrunt, neq
qd nobilitas, q n pot supplere illi qd durrunt ad qd durrunt, sed
durrunt durrunt durrunt qm sol qd durrunt.

Queritur sic scilicet qm sufficit recordatio miserae ad rege-
rendam Coem, sufficit ee lris miserae? Et neg. Pro, qm lris sol inclinant
ad aas virtuti illi, qd qd durrunt durrunt, st a p^a Coi & aas durrunt qd ab a p^a qd
miserae: 2^a et 3^a. Firmat 1^a qd si sufficit lris miserae, sufficeret ee
sol.

De Pot. Ess. Cap. 1. d. Praecipua. Q. 4. Art. 2.

Solus illis, scilicet loca nemine proceditur: et neg. illud, quod se est, quia eius natus
 non regit ad substantiam autem, sed in ad maiorem facultatem, ita ut quod non potest
 facere et cui nati, potest et de solo. Si illud potest aspernari. Item de solo cui
 promissum, potest et de solo. Formatur de quod a seipso et est spualiter diuisus.
 Item, ad autem discussum natio pendet a cognoscere aliquid modo iudicialiter. et non
 potest elici a solo, quod non sit cognoscere, velum iudicia.

Ob. 1. Quod quod se cat effum, illum potest care quod suavitatem,
 et in illum, ut potest in calore restitit ab igne, quod ad illum calorem
 producit, sed eius promissum, sit earum virtus, et in ista: et si promissum que care
 formam, et illam ponunt care quod eius. Item, magis sit esse uiam, in virtute
 et in istum aptum, et quod secundum ad producendum effum care, unde virtus, quod
 esse calor in alterius caloris, non uo eius promissum, in solo, sicut non se earum
 in ista a seipso aspernari, sed sit in ista potest ad eliciendos actus
 sitis illis, a quod operati sunt.

Ob. 2. Voluntas quod eunt cum inclinari ad electionem
 magis, quod in inclinari ad intentionem finis, et in electio magis de autem dicitur.
 Item ab intentione finis: et quod in seipso solo dicitur se ab aspectu promissum.
 Item, potest unum eius inclinari illum ad omnes illos aspectus. Item, neg. uiam
 dicitur ratio est, quod in intentione finis, et electio magis sunt autem multa dicitur,
 tales tamen non sit gradus, in quantum sunt eunt eandem bonitatem, que est eorum ratio mo-
 tiua: at uo aspectus solo, et promissum, et gradus sit autem dicitur, sicut eunt
 Veritatem, et uiam motiuam sic dicitur, nam motiuum a seipso eliciendi
 promissum est Veritas ipsius intrinseca, et in seipso pendens, motiuum autem a seipso
 eliciendi solo, est ipsius intrinseca ueritas, spualiter dependens ab extrinseca Ver-
 itate promissum.

Et ad illud quod si sit ratio a seipso attenditur non regit
 etiam promissum, et saltem earum recordem ad autem aspectum solo, sed
 sufficit quod existant in aliquid tempore et in ista: anti, si non dicitur sufficit quod
 promissum existant quod uo eius, quod sufficit, si nullo modo existant. Et
 per ueterem falsitas talis opinionis, quod effus in autem regit eam in autem,
 sed solo est promissum, effus in autem. et regit promissum in autem, et in eodem
 in ista.

Quomodo p[ro]missa cogenda sint in d[omi]ne?

Ep[iscop]alis p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni suo sub[di]to, ut in hac p[ar]te. H[oc] e[st] at[que] r[ati]o, qua cog-
nitio ex p[ar]te sub[di]ti e[st] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni, ex p[ar]te r[ati]o p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni d[omi]ni.

¶ 4. Illud n[on] est n[on] n[on] n[on] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni, et p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni
p[ro]missis: q[uo]d est l[ic]et in p[ar]te s[an]c[t]a. Neq[ue] d[omi]ni, d[omi]ni r[ati]o e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni
p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni q[ui]s colligat ut p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni in r[ati]o m[er]it[um] n[on] s[an]c[t]a Verit[ati]m adeo e[st] d[omi]ni
ut n[on] s[an]c[t]a a l[ic]et r[ati]o m[er]it[um] s[an]c[t]a d[omi]ni, a q[uo]d illud r[ati]o d[omi]ni: at r[ati]o s[an]c[t]a
p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni s[an]c[t]a Verit[ati]m adeo e[st] d[omi]ni, ut d[omi]ni illud.

¶ 5. Voluntas et p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni p[ro]missis, p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni impedire it-
tum, ne a p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni s[an]c[t]a: q[uo]d. Minor n[on] cogit s[an]c[t]a s[an]c[t]a. ¶ 6. Neg. s[an]c[t]a
q[uo]d p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni d[omi]ni p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni, ut aut Veritas d[omi]ni
q[uo]d n[on] s[an]c[t]a s[an]c[t]a s[an]c[t]a, cogit, s[an]c[t]a.

A N T V S A?

¶ 7. Quomodo a p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni p[ro]missa, p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni voluntas impedire it-
tum, ne a p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni s[an]c[t]a?

¶ 8. Quomodo intelligatur atque duob[us] modis esse a l[ic]et p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni necessitati e[st] d[omi]ni
suum ob[er]um: 1. q[uo]d ad sp[irit]u[m] a[nt]e, ita ut si sit e[st] d[omi]ni a[nt]e, illum q[ui]s
at e[st] d[omi]ni s[an]c[t]a, d[omi]ni s[an]c[t]a, q[uo]d a[nt]e, d[omi]ni d[omi]ni, amorem, d[omi]ni odium.

¶ 9. q[uo]d ad exercitium, seu p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni, ita ut n[on] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni n[on] e[st] d[omi]ni a[nt]e. H[oc] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni
Dico 1. illud q[uo]d s[an]c[t]a s[an]c[t]a, requirit ita necessitati q[uo]d ad sp[irit]u[m], i. q[uo]d
a[nt]e, ut n[on] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni e[st] d[omi]ni. ¶ 2. q[uo]d nulla p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni extra suum ob[er]um,
ut verum. E[st] d[omi]ni p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni n[on] e[st] d[omi]ni d[omi]ni: q[uo]d illud n[on] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni
re in tale Verum, q[uo]d d[omi]ni. ¶ 3. q[uo]d Voluntas n[on] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni e[st] d[omi]ni s[an]c[t]a, q[uo]d s[an]c[t]a.
¶ 4. nec illud d[omi]ni a Ver[itate], q[uo]d p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni Ver[itate]. Quia d[omi]ni e[st] d[omi]ni certa, ut p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni
m[er]it[um] intelligat q[uo]d p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni s[an]c[t]a, ita et q[uo]d s[an]c[t]a s[an]c[t]a, d[omi]ni s[an]c[t]a nulla
apparet r[ati]o s[an]c[t]a, cui illud nullo m[er]it[um] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni d[omi]ni q[uo]d a[nt]e p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni. ¶ 5. r[ati]o
e[st] q[uo]d ob[er]um d[omi]ni e[st] s[an]c[t]a s[an]c[t]a.

Tota h[ic] p[ar]te e[st] d[omi]ni ita necessitati ad exercitium a[nt]e, ut n[on] p[ro]p[ri]et[ati] d[omi]ni
impedire

De Potestate. Cap. 1^m de Praerogative. Q. 4^a. Art. 4°.

Impediri à Vobis. Primum quod ream ad id duo d^o modis potest unam potestatem ab alia impediri, ne scilicet subtrahatur: 1° directe, id est per subtractionem potestatis, ut cum 2^a impediri potest a 1^a motu, nempe per impium ab eadem, cui subordinetur: 2° indirecte, id est per distinctionem potestatis impedienti ad aliam obediendam, et per rationem propriam.

Dico igitur 2° potestati obediendi requiritur ita necessitati illius quod exercitium, ut non potest velle illum directe impediri ne scilicet (solum). Potest quod si illum potest directe impediri et est per subtractionem potestatis et per impium, et neutro modo: 1° est, quia minus quod velle non dicitur potestati ad aliam illud: quod potest 1°, quod non dicitur potestati ad aliam aliam potestatem, ad id quod per subtractionem potestatis potest efficere ne ovis. 2° agere videtur potestatem accommodatam ad sententiam: 2° quod potest velle, et agere potest dicitur velle: tantum quod illud est potest mulas aut ante omnem potestatem velle: 3° est.

Dein velle non potest impediri illum motu et per impium: quod velle negat impium impediri oculum ne velle obtinere potestatem: 2° negat illum ne a sententia potestati evidenter potestati. Tu magis quod si de potestati dicitur dicitur verum oculum ad videndum obtinere potestatem, et per impium velle negat ne talis oculum videtur velle, nullo modo ad id talis oculum deam dicitur: 3° a potestati quod velle impium illud ne evidenter (solum) evidenter, nullo modo dicitur.

Suggunt alii maiorem rationem, id est quod illud obediatur velle non oculum, quod si illud est potestati radicaliter libera, sapienter dicitur velle in eadem anima, et potest magis subordinetur velle. Sed dicitur quod illud agens est radicaliter in eadem anima et in impium ducenda potestati intelligit non potest impediri impium in velle. Dicitur illum agens non esse potestatem cogentem, in illi potestati exemptionem ab impio velle. Sed dicitur quod potestati motiva non est cogentem, et in obediatur velle, his potestati seu ad naturam: 2° est in esse potestatem cogentem non dicitur obediendi, et non obediendi velle.

Potestatem velle creatam non potest per impium impediri illum ne a sententia velle evidenter: 1° quod velle Dicitur magis impediri illum Dicitur a cogentem ab illi velle, quod si sit manifeste potestati: 2° quod

Quomodo p[ro]missa cogende sint in d[omi]no?

2^a ga Voluntas creata n[on] e[st] potentior e[st] a[ut] a[li]qua p[ro]p[ri]a, q[uam] e[st] p[ro]p[ri]a,
 et n[on] p[otes]t impedire p[ro]p[ri]um a[ut] amorem e[st] o[bt]in[er]e, q[uod] i[st]i p[ro]ponit ex
 o[mn]i p[ar]te ut comit[ur] in Beatis, q[uod] n[on] p[otes]t experire amorem Dei d[omi]ni
 Visi: q[uod] e[st] n[on] p[otes]t impedire illu[m] ab a[ss]u[er]i e[st] d[omi]ni p[ro]p[ri]a. Fir-
 mat[ur] ga illu[s] s[er]v[us] e[st] i[n]d[omi]ni q[uod] ac experitum e[st] o[bt]in[er]e p[ro]p[ri]a.
 nam e[st] n[on] n[on] n[on] ac evidens e[st] e[st] d[omi]ni, ac reliqua p[ro]p[ri]a n[on] n[on] p[otes]t.

Arg. 1°. Ut se e[st] bonum ad vultum, ita vultum ad illu[m], et
 in via nullum dari bonum creationem et e[st] d[omi]ni p[ro]p[ri]a, q[uod] nec p[otes]t vultum
 tem[er]e: q[uod] e[st] nullum dari vultum creationem q[uod] n[on] e[st] d[omi]ni p[ro]p[ri]a, q[uod] nec
 p[otes]t illu[m]. P[ro]p[ri]a d[omi]ni. Maj. Ut se e[st] bonum ad vultum, ita se e[st] vultum
 ad illu[m], in hoc q[uod] q[uod] bonum e[st] o[bt]in[er]e vultum, ita e[st] vultum ad o[bt]in[er]e
 illu[m], sicut Majorem: in eo q[uod] q[uod] nullum bonum creationem nec p[otes]t
 vultum, ita nec vultum nec p[otes]t illu[m], nec Majorem: et r[ati]o d[omi]ni
 e[st] ga vultus e[st] p[ro]p[ri]a q[uod] libera, et magis d[omi]ni suu[m] a[ut]em, et a
 s[er]v[us] s[er]v[us] bonu[m] d[omi]ni cogit nec p[otes]tari q[uod] ac vultus e[st] p[ro]p[ri]a
 i[n]d[omi]ni n[on] n[on] ac d[omi]ni ad o[bt]in[er]e n[on] n[on], et s[er]v[us] e[st] i[n]d[omi]ni
 e[st] o[bt]in[er]e p[ro]p[ri]a, q[uod] obscure cognitum.

Arg. 2°. Si vultus n[on] p[otes]t impedire illu[m] ab a[ss]u[er]i vultum,
 sequeret[ur] q[uod] si p[otes]t sit p[ro]p[ri]a, et o[bt]in[er]e n[on] n[on] amant[ur] p[ro]p[ri]a vultum
 et s[er]v[us] e[st] p[ro]p[ri]a, sicut vultus in via n[on] amat n[on] n[on]. et s[er]v[us] e[st] p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a s[er]v[us] q[uod] ideo p[otes]t vultum n[on] n[on] appetit o[bt]in[er]e, ga s[er]v[us] e[st] cog-
 niem n[on] n[on] n[on] p[otes]t vultum, ga s[er]v[us] e[st] cogniem vultum, et ga s[er]v[us] e[st] cog-
 niem e[st] i[n]d[omi]ni, et n[on] attingit aut p[otes]t o[bt]in[er]e ut vultus ad a-
 morem, et s[er]v[us] e[st] d[omi]ni: cogit aut illu[m], q[uod] s[er]v[us] e[st] vultus, et na-
 r[ati]o e[st] ad in o[bt]in[er]e, et n[on] illu[m] p[otes]t vultus et amant[ur] n[on] n[on],
 et libera, ga e[st] illu[m] n[on] p[otes]t ut vultus experire malitia, et ut i[n]d[omi]ni
 tum in bonitate: q[uod] s[er]v[us] e[st] vultus in illu[m] tendet libera, et d[omi]ni
 i[n]d[omi]ni, et i[n]d[omi]ni ut s[er]v[us] e[st] in a[ss]u[er]i q[uod] 1°. P[ro]p[ri]a: q[uod] e[st] q[uod] e[st]

Quaesit[ur] p[otes]t o[mn]i[um] n[on] n[on] p[otes]t vultus s[er]v[us] i[n]d[omi]ni
 impedire illu[m] ne a[ss]u[er]i vultus? et d[omi]ni affirmat, et r[ati]o e[st] q[uod] e[st] q[uod] e[st]

De Post. Resol. Cap. 1^m & Praecipitis. G. 4^a Art. 5?

Utrum potest antecedenter diuertere illum ad alia obta que illum efficiat? moueant tollantq. aditiam ad Coem, remouendo q. q. ium illi. obtaum. Ita glant cois. A. B. q. in ind. p. rasi. Liceat q. duplom Coem.

Utrum ut q. q. illas a p. rasi. Minori, pot. vltas sit in eadem gnorise, seu diuertentes ita diuertere illum ad alia obta, ut q. aus. ta. suum obta, extramiatu tota illa? Virtus, q. n. pot. a p. rasi. Coi. Et in hoc si placet cois. Resoluo; q. in mus impediendi indirecti q. set. sit, q. diuertentes q. apu. Minoris, n. e. posico illi. apu, seu pot. apu. Minoris, ut in quae ex p. rasi.

Diag. 2: Utrum n. pot. impedire indirecti illum ad apu. Cois appoide ind. illum, q. apu. Minoris aliqt. obtaum, a q. illas diuert. ti. Ita, q. apu. Cois. Utrum sit q. apu. Minoris, ut impedimentum, q. uelias ind. ponere, eie in alio ind. q. a p. rasi. Minoris, ut suggim. q. q. q. n. illas agnomer, iam daret Cois. apu. sig. t. impedimentum eie pot. rasi. illa.

Et ad alle. vltas n. pot. impedire apu. Cois. q. a. s. ium d. m. p. rasi, ut e. ante e. diuertit, e. set. q. e. impedire d. rasi. uentem, diuert. tendo. s. illum pot. a p. rasi. Cois, q. aliter cogit. uenauer. ad q. e. d. s.

AD T V S 5?

Utrum p. unum aum potim? a p. rasi. toti d. rasi?

Utrum dubito q. e. m. m. illum q. unum aum a p. rasi. f. rasi. d. m. p. rasi, q. uita. Cois, hoc n. facile p. b. t. q. ga. Cois. d. rasi. Coem in d. m. p. rasi. p. rasi. m. rasi, q. m. ignorari, i. d. rasi. uita, q. ignorari f. rasi, seu in se. 2° ga. p. rasi. ta. cogno. ca. e. et cogno. eoz, qua. in ea. d. rasi, q. e. est m. i. d. rasi. it. Cois. d. rasi. uita. in d. m. p. rasi, tang. in eis. q. f. rasi. cogno. d. m. p. rasi, e. et uita. cogno. Cois.

Utrum et dubito q. e. m. m. illum q. unum aum a p. rasi. f. rasi. Cois, q. uita. d. m. p. rasi. Et rasi. e. ga. Veritas Cois. e. f. rasi. p. rasi. a. Verite. d. m. p. rasi, sig. t. e. exigit rasi. d. rasi. q. q. Cois. f. rasi. cog. uita, et uita. d. rasi. cog. d. m. p. rasi.

Fata

De Post. Carol. Cap. 1. m. d. Præcipites. G. 4. Act. 5.

Major ratio est quia illi aucti in maiori signales, quia ob suam
 nobilitatem si signat stercem eminentes duas rationes oppositas, signat tunc
 aucti nobilitatem? Sicutum est quia aucti sua nobilitate, et tunc est ob obumbrati ab ob-
 to, aucti vero sua signales, et tunc est ab obto, sed et a lumine tunc
 In ista Angelus uno aucti nobilitate aucti signales et tunc est
 ita faciet nec illius nobilitate. Et nec est aucti, circa ratio est quia Angelus
 et Sage si discurrat signales et unum signalem aucti aucti signales
 et tunc, illam judicando in signales, si tunc est signales, tunc vero illius
 unum aucti signalem, qui iudicandum iudicaret signales signales et tunc
 et signales, et aucti vero illius nobilitate nobilitate signales, signales ob sui luminis in-
 fectionem negat tunc aucti. sit et iudicandum aucti. Et tunc id quod facere sign-
 nobilitate? Non videtur signalem, sed et tunc signales alibi.

AD CAP. 2^m

De Scia et Orde.

Q. V. E. O. 1^a

Et Scia recte et finiat a P. O.?

A. R. T. V. S. 1^a

Explicat de Scia.

Scia per quod (et quod est agere) ita ab eo et tunc in dicitur. Scire est
 cogitare eam, ob quod res est illius eam et, et fieri si sic ut alii se res eam.
 Quae et tunc quod, et tunc est: 1ª est cogitare, et tunc est tunc quod, et tunc est
 tunc iudicanda, ut excludit et appropinquat, et tunc appropinquat tunc
 et tunc tunc a sua et, 2ª est tunc, et tunc in tunc tunc et tunc tunc
 dicit

Sciã recte definitiã à P. 1.

Deus est discursiva & ex cã, Vn reijctum notã primis, prius Sciã habitã
& effum, & Dina, & Angelicã. 3. Totã qm redẽ, & qm signatã cãm n̄ dicit
ẽẽ qm̄cũq, & p̄xãm, & qm̄ dicit cogitãtẽ & pondũ effus, Vn reijctã Sciã
cãm & cãm notã.

4. ẽẽ illiã cãm, que indicat cãm dicit cogitãtẽ ut talẽ, Vn
qns q̄ videt cãm risitẽ, Vn reijctã cãm ẽẽ cãm risitẽ, n̄ dicit Sciã q̄
qd. 3. Anq. 1. Sicut n̄ potẽ ut ali se res dicit, signatã tam cãm, q̄ effum dicit
ẽẽ nariã, q̄ Sciã n̄ ẽẽ & reb. mutabilib. 2. nariã, & fũs aut n̄ potẽ ẽẽ
nariã, n̄ riatã cãm nariã tam in ephẽndõ, q̄ in opãndõ.

Ex q̄ dicit sic explicata & illiã dicit. 4. dicitã requisitã
ad Sciã. 1. ẽẽ ut sit cõta, Vn reijctã opio, fides cãm, Suscitio de. 2. ut
sit euidẽs, Vn reijctã Fides dicitã, & Sciã, qua te Sciã certitudẽ, ca-
rent in ruidiã. 3. ut sit comparata & discursum fãlẽm. Vn excludit
Sciã Dina & Chãtica. 4. ut oriãtũ ex p̄p̄is, nariã, & cãm dicitã, Vn
excludit Sciã habitã & cãm notã, & effum.

Notã in 1. ẽẽ tãcẽ tãcẽm magis cõre Sciã actuali, q̄
cãm, q̄a notã cãm, sicut, cogitãtẽ, magis cõrẽtã cãm, q̄ cãm, dicitã, q̄a
dicitã Sciã p̄p̄is, & q̄ cãm, & cãm, Sciã, & illiã cãm. Notã
2. ẽẽ tãcẽ tãcẽm n̄ ẽẽ r̄q̄ũẽẽ cãm, sicut, f̄õ p̄p̄is p̄p̄is Sciã
discursiva, qua n̄ ẽẽ r̄q̄ũẽẽ, imõ qdã attõ qũẽẽ ad Sciã, q̄a, &
q̄ qũẽẽ.

Ad 2. 2.

Sciã nariã p̄cedat p̄cãm?

Vi quõõ f̄õcã notã 1. ẽẽ cãm (Sciã Sciã) f̄õcã tãcẽm m̄ũẽẽ in q̄t
tendit, tãcẽ r̄ dicitã fãlẽm notã, q̄ qm̄ tendit in tale obiectũ
qua rãõ fãlẽm notã cãm cãm. Notã 2. cãm ẽẽ dũgẽm, altera m̄
ẽẽ in tãcẽ r̄, & cogitãtẽ, i. que ẽẽ cãm cur effus sit, & cur a nobis cogitãtẽ:
altera cãm ẽẽ totũ in cogitãtẽ, qua in re potẽ n̄ ẽẽ cãm, imõ ẽẽ f̄õ, ut q̄ qũẽẽ,
28. que

